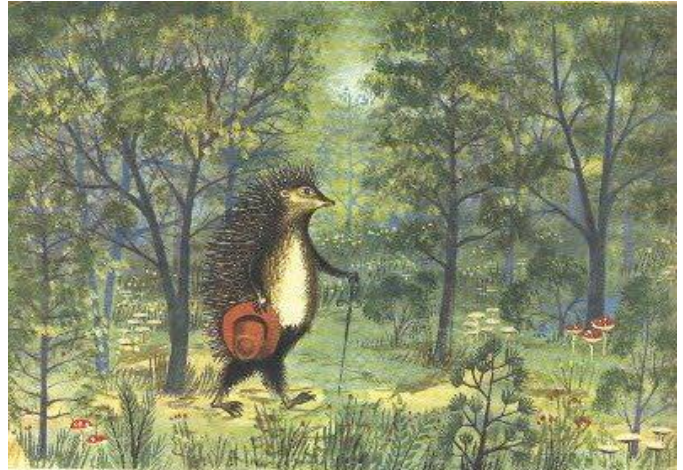

JEŽEVA KUĆICA

Branko Ćopić

SLAVNI LOVAC

Po šumi, širom, bez staze, puta,
Ježurka Ježić povazdan luta.
Lovom se bavi često ga vide,
s trista kopalja na juriš ide.
I vuk, i medo, pa čak i ovca,
poznaju ježa, slavnog lovca.
Jastreb ga štuje, vuk mu se sklanja,
zmija ga šarka po svu noć sanja.
Pred njim, dan hoda, širi se strava,
njegovim tragom putuje slava.

LIJINO PISMO

Jednoga dana, vidjeli nismo,
Ježić je, kažu, dobio pismo.
Medeno pismo, pričao meca,
stiglo u torbi poštara zeca.
Adresa kratka, slova k'o jaja:
"Za druga Ježa
Na kraju gaja"
U pismu piše:
"Ježurka, brate, sanjam te često
i mislim na te.
Evo ti pišem iz kamenjara guskinim perom.
Divno li šara!
Dođi na ručak u moju logu, požuri samo,
ne žali nogu.
Sa punim loncem i masnim brkom
čekat ću na te, požuri trkom.
Nježno te grli medena lica
i pozdrave šalje lisica Mica."
Jež se veseli: Na gozbu, veli,
tu šale nema, hajd da se sprema.
Ježurka Ježić lukavo škilji,
pregleda bodlje i svaku šilji.
Ako bi usput došlo do boja,
nek bude spremna obrana moja.

